

מסרים לכל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

'כי שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכל' (לב' כט')

ניצחון במושגי העולם אינו מתפרש בשתי צורות. ניצחון יש רק אחד! והוא כפשוטו... כאשר שתי מדינות מסתכסכות זו עם זו ויוצאות למלחמה, לא יחשב ניצחון אלא בכיבוש עיר הבירה של המדינה האויבת, וישיבתו של המלך המנצח על כיסאו של המלך המנוצח. לפי השקפה זו הרי שבמאבק שבין יעקב ללבן הניצחון היה בידי לבן, שהרי יעקב דיבר אליו בהכנעה וקיבל את התנאים שהכתיב לו... גם בהתמודדות שבין יעקב לעשו יצא לכאורה עשו וידו על העליונה איזה 'דוקומנט' לניצחון צריך יותר מאשר העובדה שיעקב יחד עם נשיו וילדיו משתחווים לו? אבל התורה הקדושה מעידה שלא כך היו פני הדברים. 'כי שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכל' האנשים הם לבן ועשו. "ותוכל", דהיינו: שניצחת אותם. הא כיצד? התשובה היא שהניצחון במושגי התורה אינו מתבטא דווקא בשדה הקרב וגם לא בכיבושה של עיר הבירה ותהלוכות ניצחון מתלהמות. יעקב אבינו ידע שגם אם ינחל ניצחון בשדה הקרב, עשו ולבן לא יוותרו לו. ומחר – מחרתיים יבואו עם צבא הרבה יותר גדול, וינסו להתגבר עליו מחדש. אם אתמול באו עם ארבע מאות איש, יבואו מחר עם שמונה מאות, ואם גם אז ינצח – יכפילו וישלישו את מספר החיילים ויציידו אותם בכלי נשק חדשים יותר בכדי לנצח. לכן בחר יעקב בניצחון אחר, כזה המתבצע ללא הפעלת כוח אלא ב...הכנעה, בהבאת דורון נאה, בהשתחוויה. זה הניצחון האמיתי. **ההכנעה היא לפעמים הנשק היעיל ביותר.** היא מרככת את ליבו גם של השונא הגדול ביותר.

על הפסוק: 'והוא עבר לפנייהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו...' כתב הספורנו: "נהפך ליבו כמו רגע בהכנעותו של יעקב... הן לו עשו כך בריוני בית שני, לא היה נחרב בית מקדשנו, כמו שהעיד רבי יוחנן בן זכאי באומרו לאספסינוס: 'הבריונים שבנו לא הניחו לנו להגיע אליך'."

פינת חזלכח

מהלכות טבילת כלים (קב ס"ב) - המשך

- א: כדי שהטבילה תועיל, הכלי צריך להיות נקי וללא חציצה, לכן צריך לשטוף אותו היטב ולהסיר ממנו מדבקות תוויות לכלוך וחלודה לפני הטבלתו.
- ב: מברכים לפני הטבילה 'אשר קדשנו במצוותיו וצונו על טבילת כלים', ואם מטבילים כמה כלים מברכים: 'על טבילת כלים'.
- ג: צריך להכניס את כל הכלי למקווה בפעם אחת. אי אפשר להטביל חצי כלי, ואחר כך להטביל את חציו השני, גם אם הוא ארוך ולא יכול להיכנס למקווה בפעם אחת.
- ד: כלי שהוטבל והתברר שהייתה עליו חציצה, לא הועילה לו הטבילה וצריך לנקות ולהטבילו שוב.
- ה: צריך להטביל את כל חלקי הכלי כולל ידיות ומכסה. וגם בהם אסור שתהיה חציצה.
- ו: לא צריך לפרק את הידיות לפני הטבילה גם כשאפשר לפרק אותן.
- ז: כלי שהגיע מפורק והחלקים מוצמדים אליו בצורה זמנית, צריך להרכיב כל חלק במקומו, ורק אחר כך להטביל את הכלי. חלק המותקן שלא במקומו הראוי חוצץ בטבילה.
- ח: כלי שצריך גם הגעלה או ליבון, צריך קודם להגעילו או ללפנו, ורק אחר כך להטבילו. בדיעבד כשהוטבל קודם לא צריך להטביל שוב.

התמודדות עם שקר

תפסתם את הילד משקר? התגובה הראשונית היא כעס ועלבון. אבל עצרו רגע; שאלתם את עצמכם מדוע הוא היה צריך לשקר? אולי אתם מקפידים אתו יותר מידי, והוא משקר כי הוא חושש מהתגובה שלכם? אולי בגלל שאתם ההורים לא מאמינים בו ולא נותנים לו תחושה של אימון, יש לו תחושה שאין לו בשביל מי להתאמץ - הרי ממילא לא מאמינים לו - אז למה לא לשקר? ואולי בגלל שגם אתם משקרים?! גם שקרים קטנים שאנו לא נוהגים לקרוא להם שקר (סיבון, עבודה...), גם הם שקר, ומהווים דוגמה אישית שלילית לילדים.

אז לתשומת ליבנו: התנהגות של ילד צריכה להוביל אותנו למחשבה אולי זה גם בגללנו ההורים, ולחשוב גם איך ואיפה אנו צריכים לתקן גם את עצמנו... כך המאמץ של החינוך ישא פירות מהר יותר, וטוב יותר.

שבת שלום, ובהצלחה.

ליראת שמים

יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאווה / מלאכי בן נאווה / ידידיה בן נאווה / אחיה בן נאווה
נאווה בת מרים / טוהר בת נאווה / נעמה בת נאווה

סיפור לשבת

לב טוב...

שכתוב ראיון בתכנית 'צפרי לילה' עם גדעון רייכר ביום ראשון י' אדר ב' תשנ"ב.

גדעון רייכר: לילה טוב חיים. חיים: ערב טוב. הסיפור שלי הוא מאוד מיוחד, מבחינתי בכל אופן. נולדה לנו ילדה עם מום בלב. משך שלוש שנים היינו בהשגחה של מכון הלב. גדעון רייכר: איזה מום? חיים: חור בין הפרוזדורים, כאשר הדם שבא מהריאות מתערבב עם הדם החוזר מהגוף, ואין זרימה נכונה של הדם, כי הוא כאילו מזדהם. גדעון רייכר: מום מלידה? חיים: כן, מום מלידה. בגיל שלוש ראו שזה לא מסתדר החליטו לעשות לה צינתור, ועשו לה צינתור שאכן גילה יש לה חור בגודל ס"מ וחצי, ובריחה של 40% מהדם. והיות והיא הייתה כבר בגיל שלוש, לא האמינו שזה יסתדר וקבעו שהיא תעבור ניתוח לב פתוח. נקבע תאריך ל-10 בספטמבר. גדעון רייכר: שנה שעברה? חיים: לא זה כבר שנתיים. ואנחנו כבר התחלנו לדאוג לכל הדברים, כלומר: לאנשים שיבואו לתרום דם טרי ביום הניתוח - כי צריכים חמש מנות דם - וכל מה שנחוץ. היינו מאוד מודאגים כמו שכל הורה בשלב כזה, והיינו מוכנים לשמוע כל עצה. ואז באו אלינו ואמרו לנו: ראו, אתם משפחה חילונית, אבל אשתך תכתוב מכתב לרבי מליובאביץ' ותקוו לקבל ממנו ברכה. גדעון רייכר: מה לכתוב במכתב? חיים: לספר את כל הסיפור עם הילדה ולספר שהיא עומדת לעבור ניתוח בבית החולים תל השומר, ושם הרופא שאמור לנתח אותה, ולבקש ברכה מהרבי. גדעון רייכר: כן, אם לא יועיל לא יזיק אמרו. חיים: בדיוק, והיות והיינו כל כך אובדי עצות ובמצב של מצוקה, אמרנו כמו שאתה אומר: שאם לא יועיל לא יזיק. אשתי כתבה את המכתב ושיגרנו אותו לרבי על ידי שליח. גדעון רייכר: אהה על ידי שליח שנסע לרבי. חיים: שנסע לרבי, שלחנו אתו את המכתב. גדעון רייכר: שליח מצווה. חיים: כן, נכון. ואחרי כמה זמן קבלנו מכתב כאשר כולו כתוב בראשי תיבות. לא יחסנו לזה חשיבות. התשובה הגיעה מהר מאוד. גדעון רייכר: מה לא ייחסתם? המכתב הגיע מחצר הרבי. חיים: כן. היות ואנחנו לא מקורבים לדברים האלו, זאת אומרת לא הבנו את התוכן המדויק. גדעון רייכר: וזה היה בחתימתו של הרבי מליובאביץ'? חיים: הרבי לא חתם, המזכיר חתם בשמו. גדעון רייכר: כן, הבנו. חיים: ואותה גברת שיעצה לנו לכתבו טלפנה אלינו, ושאלה האם קבלתם מכתב? אמרנו כן, קבלנו מכתב אבל אנחנו לא יודעים מה זה, וקראתי לה את המכתב. היא אומרת: מה זה?! זה ברכה גדולה! הרבי מברך את הבת. מאחל לה בריאות, והוא אומר שהיא תהיה בריאה. אני אומרת לכם שהבת שלכם לא תהיה זקוקה לניתוח. גדעון רייכר: מה? חיים: טוב אתה יודע להזיק, זה לא מזיק. והיות ונקבע לנו עשרה ימים לפני הניתוח אקו לב אחרון על מנת למקד את המקום של החור, זאת אומרת שיהיו נתונים ממש לפני הניתוח, באנו לבדיקה, ובאמת עשו את האקו לב, ואומרים לנו תראו, כאן קרה משהו, נס, הילדה אינה זקוקה לניתוח. גדעון רייכר: ככה אמרו הרופאים? חיים: כן. הרופא אמר לי: 'החור מתחיל להסגר, נוצר קרום על החור...' והניתוח בוטל עשרה ימים לפני זמן הניתוח....

לרפואת

נאווה בת מרים / אברהם בן נאווה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו
מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר
חיה בת רחל / נתנאל בן עמנואל / טובה רחל בת מרים שמחה / סעדה בת בדרה
שלום בן סליימן / רחל בת חנה חנינה / זכריה בן דוד / מרים בת יצחק.